

Te midden van alle angst en zorgen rondom het Coronavirus, beginnen hier en daar ook andere geluiden te klinken. Biedt deze crisis onze samenleving niet ook onverwachte kansen? Zou de pandemie niet het startpunt kunnen zijn van een eenvoudiger levensstijl of een nieuwe economie? En zouden we als kerken daarin niet het voortouw kunnen nemen? Oude, vaak diep christelijke waarden kunnen nieuwe betekenis krijgen: Rust en aandacht voor elkaar, zorg voor de schepping, een duurzame levensstijl, een economie van het genoeg, ruimte voor persoonlijke reflectie en gebed.

De Ierse monnik Richard Hendrick OFM schreef een aantal dagen geleden de volgende tekst die hiertoe een aanzet geeft.

Lock down - Vergrendeling

Ja, er is angst.
Ja, er is isolatie.
Ja, er wordt gehamsterd.
Ja, er is ziekte.
Ja, er is zelfs dood.

Maar,
Ze zeggen dat je in Wuhan na zoveel jaren van lawaai
de vogels weer kan horen zingen.
Ze zeggen dat na slechts een paar weken van rust
de lucht niet langer stijf staat van de smog
maar blauw en grijs en helder is.

Ze zeggen dat in de straten van Assisi
mensen elkaar toezingen
over de lege pleinen
en hun ramen openhouden,
zodat zij die alleen zijn
de geluiden van families
om hen heen kunnen horen.

Ze zeggen dat een hotel
in het westen van Ierland
gratis maaltijden aanbiedt
en bezorgt bij hen die aan huis gebonden zijn.

Vandaag is een mij bekende jonge vrouw
druk bezig om in haar buurt
flyers te verspreiden met haar nummer,
zodat de ouderen iemand hebben
die ze kunnen bellen.

Vandaag bereiden kerken, synagoges,
moskeeën en tempels zich voor
om dakloze, zieke en vermoeide mensen
te kunnen verwelkomen
en onderdak te bieden.

Over de hele wereld beginnen mensen
te vertragen en te reflecteren.
Over de hele wereld kijken mensen
op een nieuwe manier om naar hun burens.
Over de hele wereld worden mensen
ontvankelijk voor een nieuwe realiteit,
voor hoe groot we eigenlijk zijn
en hoe klein onze feitelijke controle,
voor wat er werkelijk toe doet.
Voor liefde.

Dus we bidden en realiseren ons:
Ja, er is angst,
maar er hoeft geen haat te zijn.
Ja, er is isolatie,
maar er hoeft geen eenzaamheid te zijn.
Ja, er wordt gehamsterd,
maar er hoeft geen gierigheid te zijn.
Ja, er is ziekte
maar de ziel hoeft niet te lijden.
Ja, er is zelfs dood,
maar er kan altijd
een wedergeboorte van liefde zijn.

Word je bewust van de keuzes die je maakt
voor je leven nu.
Vandaag: Adem.
Hoor,
achter de fabrieksgeluiden van je paniek,
zijn de vogels weer aan het zingen,
klaart de hemel op,
is de lente in zicht.

En altijd worden we omringd door Liefde.
Open de ramen van je ziel.
En al ben je niet in staat
om de ander over het lege plein aan te raken:
Zing.

Richard Hendrick, OFM
13 maart 2020